

KUSTANTAMO
HELMIVYÖ

HOMOEROOTTISIA TARINOITA

HOPEAPISAROITA

Toim. Artemis Kelosaari
ja Rimma Erkko

Hopeapisarointa

Hopeapisaroita

Homoeroottisia tarinoita

**Toimittaneet Artemis Kelosaari
ja Rimma Erkkö**

Kuvittaneet
Rimma Erkkö ja Mimosa Tokka

Kustantamo Helmivyö
Turku 2021

Kustantaja: Kustantamo Helmivyö

Hopeapisarointa: homoeroottisia tarinoita
Toim. Artemis Kelosaari ja Rimma Erkko

ISBN 978-952-7211-77-9

Painopaikka: BoD, Norderstedt, Saksa

Sisällysluettelo

- 7** Toimittajat: Esipuhe
- 11** Tero Aalto: Toinen toista
- 35** Kristian Kivi: Kysyntä ja tarjonta
- 63** John Pinewood: Meidän aika tulee vielä
- 97** Mimosa Tokka: En voi vastuuttaa sinua
- 143** Juha Jyrkäs: Kangastus
- 163** Kaarlo Turjanmaa: Mies nimeltä Uni
- 182** Timo Hellman: Rituaali
- 201** Juri Nummelin: En ole koskaan nähnyt mitään
niin kaunista
- 235** Rimma Erkko: Naamioiden takana
- 259** S. Kola: Sidotut
- 305** Artemis Kelosaari: Kaunis ja hyödytön
- 339** Salvador Grundström: Tuomon evankeliumi
- 387** Kirjoittajat

Esipuhe

Olet löytänyt antologian, jonka novellit käsittelevät miesten välistä intohimoa ja erotiikkaa. Jos tällainen sisältö loukkaa sinua syystä tai toisesta, nyt on oikea hetki vetää syvään henkeä ja poistua. Tai sitten voit jatkaa lukemista – ehkä opit jotain uutta.

Jos puolestasi olet aina etsinyt tällaista kirjaa, mitä lämpöisimmin tervetuloa.

Hopeapisaroita on kirjana Suomessa ensimmäinen laatuaan. Vaikka jo 1980-luvulla Kalle-lehden homosivuilla ilmestyi (vaihtelevan tasoisia) seksitarinoita ja vuonna 1998 Pentti Holappa sai Finlandia-palkinnon homoeroottisesta romaanistaan *Ystävän muotokuva*, aiemmin ei tiettävästi ole ilmestynyt eroottisten novellien antologiaa, jossa seksi olisi pelkästään miesten välistä ja kaikki kirjoittajat olisivat suomalaisia. Voikin sanoa, että oli jo korkea aika. Homoeroottisista piirroksista tunnettu Tom of

Finland eli Touko Laaksonen sentään on kansainvälisesti maineikkaimpia taiteilijoitamme kuvataiteen puolella.

Antologian kirjoittajat ovat varsin kirjava joukko ensikertalaisista nimekkäämpiin kirjailijoihin. Erotiikan ja pornon perinteiden mukaisesti osa esiintyy omalla nimellään, osa taas syystä tai toisesta salanimien takana. Mukana on sellaisia erotiikan taitajina kunnostautuneita kirjailijoita kuin Juri Nummelin, Juha Jyrkäs, S. Kola sekä antologian toinen toimittaja Artemis Kelosaari, jonka esikoisromaani *Omenatarha, eli kertomus huonoista miehistä* (Helmivyö 2017) herätti huomiota graafisilla miestenvälisen seksin kuvauksillaan. Jokaisella novellilla on oma ”kansikuva”, josta voi päätellä jotain novellin teemoista tai yleisestä tunnelmasta. Kuvituksesta vastaavat antologian toinen toimittaja Rimma Erko sekä Mimosa Tokka.

Toimittajina emme antaneet kirjoittajille muita ohjenuoria kuin että tarinan tulisi olla eroottinen ja seksin kahden miehen välistä. Valtaosa kirjoittajista lähti kuitenkin käsittelemään teemaa spekulatiivisen fiktion keinoin. Kahdestatoista novellista yhdeksän voidaan laskea tähän kategoriaan. Fantasi-an parittaminen seksuaaliselle fantasialle avaa mahdollisuuksia vapautua arjen lisäksi myös koko reaa-

limailman lainalaisuuksista. Erityisen merkityksellistä tämä tietysti on, kun puhutaan sellaisesta edelleen stigmatoidusta ilmiöstä kuin homoseksuaalisuus.

Hopeapisaroita alkaa realistisemmilla novelleilla, kuten klassisella nuorten miesten kaapistotulotarinalla (*Meidän aika tulee vielä*). Viimeistään antologian keskivaiheilla arki nyrjähtää maagiseksi realismiksi, ja loppupuolella tarinat ovatkin omalokistaan fantasiaa. Genret vaihtelevat räkäisestä armeijapunkista (*Kangastus*) okkultistiseen kauhuun (*Rituaali*), antiikin mytologian inspiroimaan fantasiaan (*Sidotut*) sekä surrealistisen groteskiin satiiriin (*Tuomon evankeliumi*). Spekulatiivisuus antaa tilaa kuvitella maailma ilman heteronormatiivisuutta – tai jopa ilman toista sukupuolta (*Kaunis ja hyödytön*).

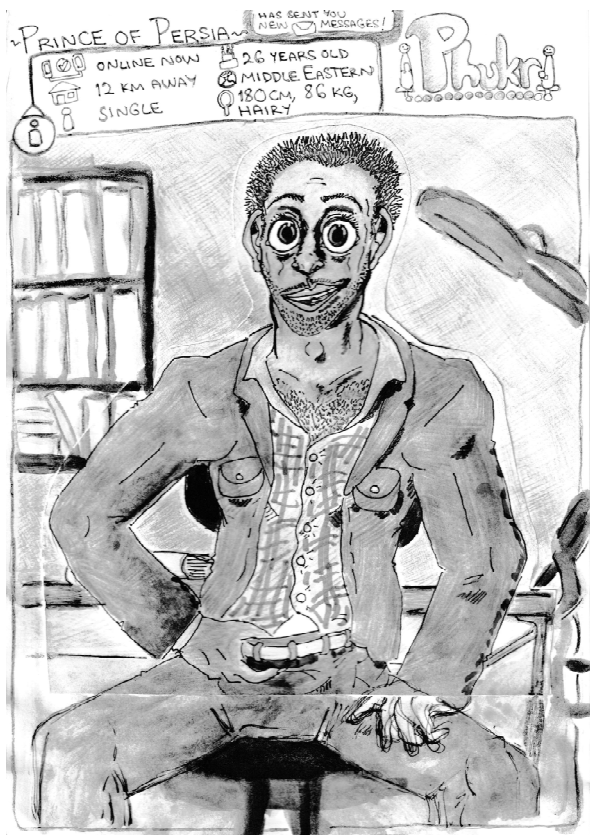
Myös itse seksuaalisuuden ja mieheyden kirjo osoittautuu laajaksi. Novelleissa on niin supermaskuliinisia kehonrakentajia (*Kysyntä ja tarjonta*) kuin feminiinisyydellä leikitteleviä ristiinpukeutujia (*En ole koskaan nähnyt mitään niin kaunista*). Kirjoittajat nostavat esiin häpeilemättä erilaisia elämäntyyplejä, kuten polyamoriaa (*Toinen toista*), sekä fetissejä aina vorarefiliaa myöten (*En voi vastuuttaa sinua*). Ääneen pääsevät muutkin vähemmistöt

seksuaalivähemmistöjen sisällä, kuten transsukupuoliset miehet (*Mies nimeltä Uni*) ja muutoin fyysisesti vammaiset miehet (*Naamioiden takana*).

Antologia ei tästä huolimatta ole minkään suunnan poliittinen manifesti. Mukana on varmasti sisältöä, jota jotkut pitävät ongelmallisena, ahdistavana, mauttomana tai muutoin vääränlaisena – todennäköisesti joku yhtä novellia, toinen taas jotakin toista. Toimittajina seisomme kuitenkin kaikkien tekstien takana.

Toivomme, että jokainen lukija löytää *Hopeapi-saroista* omat nautinnolliset hetkensä.

*Tampereen Hervannassa
huhtikuussa 2021
toimittajat*

Tero Aalto Toinen toista

Ei, liian vaalee, Ari pohti.

Vääränlaiset housut. Mutta kelpais kyllä.

Liian pitkä?

Lopulta metron liukuportaista ilmestyi parrakas pää, joka näytti jotakuinkin samalta kuin kuvassa.

Tai oikeestaan vielä komeemmalta!

Päätä seurasi valkoiseen kauluspaitaan verhottu roteva ylävartalo. Hihat oli kääritty ylös, mikä sopi kuumaan kesäpäivään, toisin kuin sen jälkeen paljastuvat mustat nahkahousut.

Mies tunnisti Arin ja hymyili leveästi. Arin vatsanpohjassa tuntui hetken hassulta. Muukalainen käveli häntä kohti itsevarmasti, ja hänen huomionsa kiinnittyi miehen haarovälin houkuttelevaan pullokseen.

“Arash.”

“Ari.”

“Nää housut tappaa mut tässä kuumuudessa. Laitoin kun sä niin kauniisti pyysit.”

“Arvostan. Mä asun tuossa muutaman korttelin

päässä.”

Ari vastusti kiusausta hyväillä Arashin kaunista takamusta ja astui ulos liukuovista.

“Tää on kauheen kiva alue.”

“Joo, mä oon asunut täällä reilut kymmenen vuotta.”

“Niin lähellä keskustaa, mutta silti rauhallista.”

“Mennään tästä.”

Ari johdatti vieraansa sisäpihalle. Porraskäytävässä hän ei lähtenyt kävelemään portaita, kuten olisi tavallisesti tehnyt, vaan osoitti kohti hissiä. Hississä he katsoivat toisiaan silmiin, mutta kumpikaan ei tehnyt aloitetta edetä sen pidemmälle.

Neljännessä kerroksessa hissi pysähtyi, ja pari astui ulos. Ovessa luki *Aho Törnberg*.

“Ai sulla on kämppis?”

“Se on mun mies.”

Arash jäi seisomaan porraskäytävään.

“Mä en haluu mitään ongelmia.”

“Älä huoli, meillä on avoin suhde.”

“Okei...”

“Me on oltu naimisissa viistoista vuotta. Jari tietää et sä oot tulossa, ja se on itse mökillä koko viikonlopun. Tule vaan.”

“Mikset sä kertonut etukäteen?”

“Jos ollaan ihan rehellisiä, mä en halunnut ottaa riskiä, että se olis sulle ongelma. Sori. Tosin kyllä siellä mun profiilissa jossain kohtaa lukee *In an open*

relationship.”

Arash seiso i hetken kynnyksellä vaiti.

“Menkoon tämän kerran, mutta vain koska mua panettaa”, hän vastasi pilke silmäkulmassa ja astui sisään. Eteinen oli avara ja kauttaaltaan valkoinen, kuin sisustuslehden kannesta.

“Miten tää teidän... avoin suhde... oikein toimii?”
Arash kysyi.

Arilla oli mielessä muuta kuin ihmissuhdeluento, joten hän tukki Arashin suun omallaan. Ari oli vain hieman seuralaistaan pidempi. Miesten parrat raapivat toisiaan, ja kädet alkoivat tehdä lähempää tuttavuutta.

Ari avasi tottuneesti Arashin paidan napit yksi kerrallaan ja painoi kasvonsa tämän karvaiseen rintaan. Muhkeat rintalihakset olivat lämpimät ja hiestä hieman kosteat. Ari ei malttanut olla nuolaisematta, eikä pettynyt. Maku oli herkullisen suolainen.

Arin kieli jatkoi matkaansa kohti Arashin karvapeitteen keskeltä pilkottavaa nänniä. Se jäi tunnus-telemaan reaktiota, ensin varovaisesti, sitten vaatiammin. Mieli hyvän ynähdykset kertoivat, että siinä kannattaisi viipyä hetki. Toista puolta hän käsiteli samaan aikaan sormin.

Ennen kuin Ari ehti päättää, mihin suuntaan edetä seuraavaksi, Arash ohjasi hänet takaisin pystyyn

uutta suudelmaa varten ja jatkoi samalla paitansa riisumista. Hihat olivat jo valmiiksi tiukat lihaksikkaiden käsivarsien ympärillä, eikä lievästi kostea iho helpottanut yhtään. Ari koetti auttaa, mutta hänestä ei ollut paljon apua, ja hän antoi Arashin hoitaa homman loppuun itse. Sillä välin hän kiskaisi väkivaltomasti oman hihattoman paitansa pänsä yli.

Ari ei ollut yhtä roteva kuin vieraansa, mutta hänen lihaksensa olivat erittäin hyvin erottuvat. Arash oli ilmeisen vaikuttunut tutkiskellessaan Arin vatsalihaksia. Ari hymyili itsevarmasti, sujautti puolestaan kätensä Arashin pyöreälle, nahkaan verhotulle pepulle ja painautui tätä vasten, niin että heidän jäykistyvät kalunsa tunsivat toisensa housujen läpi.

Arashin tuoksu huumasi Arin, ja tämän oli pakko päästä maistamaan lisää. Ensitapaamiseen johtaneen viestittelyn aikana Ari oli pyytänyt Arashia paitasi pukemaan ylleen profiilikuvasta tutut mustat nahkahousut, myös jättämään deodorantin laittamatta. Kummankin pyynnön hän toteutti mielellään, sillä nahka ja hiki kuuluivat niihin moniin asioihin, jotka kiihottivat kumpaakin. Tapaamista edeltävä virtuaalinen keskustelu ei ollut ollut kuin muutaman kymmenen viestin mittainen, mutta olennaisimmat asiat siinä oli ehtinyt selvittää. Ennen kaikkea kaikkein tärkeimmän, eli että kiinnostus oli ehdottoman molemminpuolista.

Ari painoi Arashin eteisen seinää vasten ja nosti tämän kädet ylös. Nyt kun reitti Arashin kainaloon oli selvä, Ari hautasi kasvonsa sinne ja veti syvään henkeä. Tuoksu oli huumaava, kuten makukin. Ari nuoli antaumuksella, ja siirtyi sitten toiselle puolelle tekemään saman.

Hän olisi voinut jatkaa pidempäänkin, mutta Arash päätti vuorostaan ottaa ohjat käsiinsä ja laskeutui polvilleen Arin eteen. Hän maistoi tämän shortsien etumukseen ilmestynyttä kosteaa kohtaa kielellään, etsi kevyellä kosketuksella kosteuden lähteen, ja alkoi hyväillä sitä pontevasti koko suullaan ohuen materiaalin läpi. Arin elin vaati päästä ulos kangasvankilastaan. Arash toteutti vaatimuksen vetämällä housut alas päästäkseen ihailemaan koko komeutta ilman häiritseviä välikappaleita. Hän vilkaisi ylöspäin ja näki kumppaninsa silmissä saman himon, jonka vallassa hän itsekkin oli. Heidän välillään vallitsi sanaton yhteisymmärrys. Kumpikaan ei halunnut kiirehtiä vaan nautti joka hetkestä.

Arash nuoli Arin kalua pitkin liikkein juuresta huipulle, jonne pian muodostui uusi kirkas pisara. Hän poimi sen talteen ja kierteli kärkeä kielellään samalla kun antoi sen liukua suuhunsa. Arin tyytyväinen ääntely kertoi hänen olevan oikeilla jäljillä, joten hän otti tukevan otteen kumppaninsa kiinteistä pakaroista ja jatkoi matkaa.

Arvoituksellinen varusmies vetää tupakaveriaan puoleensa. Okkultistin ja hänen assistenttinsa erämaarituaali saa odottamattoman hekumallisia piirteitä. Yhteiskunnan romahtaminen vapauttaa mieskaksikon toteuttamaan salaisimpia halujaan.

Hopeapisaroita on Suomen ensimmäinen eroottisten novellien antologia, jossa kuvataan yksinomaan miesten välistä intohimoa. Kahteentoista tarinaan mahtuu laaja kirjo niin miehisyyden eri muotoja kuin genrejä realismista fantasiaankin. Mukana on erotiikan taitajina tunnettuja kirjailijoita, kuten Juha Jyrkäs, Artemis Kelosaari, S. Kola ja Juri Nummelin.

ISBN 978-952-7211-77-9

**KUSTANTAMO
HELMIVYÖ**

Kansitaide: Mimosa Tokka
Kannen taitto: JT Lindroos | oivas.com